

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 119

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
5.	— Hotărâre privind solicitarea Președintelui României referitoare la organizarea unui referendum național consultativ, cu privire la continuarea luptei împotriva corupției și asigurarea integrității funcției publice	2
6.	— Hotărâre privind continuarea misiunii Armatei României, începând cu anul 2017, în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh și extinderea ariei de dislocare prin includerea teritoriului statului Kuweit	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 728 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală	3–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
49.	— Hotărâre privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
102.	— Ordin al ministrului sănătății pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 43/2017 privind aprobarea, modificarea, încetarea valabilității prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România și a prețurilor de referință generice ale acestora	8

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**privind solicitarea Președintelui României referitoare la organizarea unui referendum național consultativ, cu privire la continuarea luptei împotriva corupției și asigurarea integrității funcției publice**

În temeiul prevederilor art. 90 din Constituția României, republicată, și ale art. 11 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere scrisoarea Președintelui României, domnul Klaus Werner Iohannis, adresată președinților celor două Camere ale Parlamentului, privind inițierea unui referendum pe probleme de interes național, având în vedere avizul comun al Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților și al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, precum și dezbaterile din ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 13 februarie 2017,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Parlamentul României avizează favorabil inițierea de către Președintele României a unui referendum național consultativ cu privire la continuarea luptei împotriva corupției și asigurarea integrității funcției publice, cu recomandarea ca prin întrebarea formulată să se respecte Constituția României, republicată, Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare, deciziile Curții Constituționale a României în materie și recomandările Codului de bune practici în materie de referendum, adoptat de Comisia de la Veneția:

1. **Constituția României**, republicată: art. 90 și art. 74 alin. (2). „Problemele fiscale, cele cu caracter internațional, amnistia și grațierea, care, potrivit art. 74 alin. (2) din Constituție nu pot face obiectul inițiativei legislative a cetățenilor”, ținând cont de faptul că lupta împotriva corupției a devenit o problemă cu caracter internațional prin adoptarea Legii nr. 365/2004 pentru ratificarea

Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003.

2. **Decizia Curții Constituționale a României nr. 70 din 5 mai 1999**: „Președintele nu poate iniția un referendum legislativ”.

3. **Decizia Curții Constituționale a României nr. 799 din 17 iunie 2011**

Punerea în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 799 din 17 iunie 2011 în sensul „...exceptării de la referendumul cerut de Președinte a problemelor de interes național care, aprobate prin exprimarea voinței poporului, ar impune revizuirea Constituției”

4. **Codul de bune practici în materie de referendum**, adoptat de Comisia de la Veneția:

„III. Pct. 3 — Textele supuse referendumului nu trebuie să contravină dreptului internațional sau principiilor statutare ale Consiliului Europei (democrație, drepturile omului și preeminența dreptului — statul de drept)”.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din data de 13 februarie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 februarie 2017.
Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**privind continuarea misiunii Armatei României, începând cu anul 2017, în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh și extinderea ariei de dislocare prin includerea teritoriului statului Kuwait**

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba continuarea misiunii Armatei României, începând cu anul 2017, în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, ținând cont de Hotărârea Parlamentului României nr. 1/2016 privind participarea Armatei României, în anul 2016, exclusiv pe teritoriul Republicii Irak, la activități de instruire a forțelor de securitate irakiene în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, condusă de Statele Unite ale Americii,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român și ale art. 13 pct. 30 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă continuarea misiunii Armatei României, începând cu anul 2017, în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, denumită în continuare *Coaliție*, cu un efectiv total de până la 50 de militari și extinderea ariei de dislocare prin includerea teritoriului statului Kuwait.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale încheie memorandumuri de înțelegere cu partenerul american și cu alte state membre

ale Coaliției, care își exprimă dorința de sprijin a forțelor române în teatrul de operații.

Art. 3. — Personalul participant la operații în afara teritoriului național în anul 2017 va avea dotarea tehnică și armamentul necesare îndeplinirii misiunilor specifice fiecărui teatru de operații, iar fondurile financiare se asigură din bugetul alocat Ministerului Apărării Naționale.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 13 februarie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

București, 13 februarie 2017.
Nr. 6.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728 din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioachim Nicolae Făt în Dosarul nr. 745/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 432D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se susține că, pentru a putea determina legătura dintre obiectul cauzei și critica de neconstituționalitate formulată, se impune a fi precizat că dispozițiile art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală au constituit un element secundar în pronunțarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25 din 7 decembrie 2015, prin care s-a statuat că nu există cale de atac împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerile formulate conform art. 213 din Codul de procedură penală. Se arată că un argument principal în

pronunțarea aceleiași decizii l-a constituit art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține, de asemenea, că, ulterior datei invocării excepției de neconstituționalitate, dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală au fost completate cu alin. (6¹), care prevede, în mod expres, soluția legislativă criticată de autorul excepției, dispoziție legală care, prin urmare, ar fi trebuit să constituie obiectul prezentei excepții.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 745/100/2016, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioachim Nicolae Făt, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate de autorul excepției împotriva unei ordonanțe a procurorului de prelungire a măsurii controlului judiciar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că actul procurorului de dispunere a măsurii controlului judiciar sau a prelungirii acestei măsuri este unul unilateral, motiv pentru care controlul acestuia nu se poate rezuma doar la analiza și cenzura exercitată de judecătorul de drepturi și libertăți. Se observă că, prin Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, a stabilit că încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care

s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă. Se susține că măsura preventivă analizată presupune o restrângere a libertății individuale, iar lipsa unei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată împotriva ordonanței procurorului de dispunere sau de prelungire a măsurii controlului judiciar este de natură a încălca dreptul de acces liber la justiție, precum și dispozițiile constituționale ale art. 129. Se arată, de asemenea, că nereglementarea unei astfel de căi de atac echivalează cu neasigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală, aspect ce contravine dispozițiilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

6. **Tribunalul Maramureș — Secția penală** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, prin art. II pct. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, a fost introdus, în cuprinsul art. 213 din Codul de procedură penală, alin. (6¹), conform căruia încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea împotriva ordonanței procurorului de dispunere sau de prelungire a măsurii controlului judiciar este definitivă, aspect statuat de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015. Se susține că asigurarea căii de atac reglementată la art. 213 alin. (1) și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală este suficientă pentru respectarea drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că împotriva ordonanței procurorului de dispunere sau de prelungire a măsurii controlului judiciar poate fi formulată plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, cale de atac ce asigură dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Se susține că dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală trebuie să fie asigurat în condițiile cauzelor ce au ca obiect soluționarea unui raport penal de conflict. Se arată, totodată, că prevederile art. 129 din Legea fundamentală conferă legiuitorului prerogativa reglementării căilor de atac și că acesta nu este obligat să reglementeze exercitarea tuturor căilor de atac în toate categoriile de cauze.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că drepturile fundamentale invocate de autorul excepției sunt asigurate prin dreptul de a formula plângere împotriva ordonanței prin care procurorul dispune sau prelungește măsura controlului judiciar, prevăzut la art. 213 alin. (1) și art. 215¹ alin. (1) din Codul de procedură penală. Se face trimitere, totodată, la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25 din 7 decembrie 2015, prin care aceasta a reținut că plângerea astfel reglementată reprezintă o cale de atac, de natură a asigura dreptul la un recurs efectiv, prevăzut la art. 13 din Convenție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii*”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 cu privire la dreptul de acces liber la justiție și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală. Prin urmare, de la data publicării deciziei anterior menționate, atât procedura de dispunere, cât și cea de prelungire a măsurii controlului judiciar se realizează cu citarea și audierea inculpatului. Astfel, procedura analizată nu va mai avea un caracter unilateral, ci unul contradictoriu, caracterizat prin asigurarea garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, precum și la art. 6 din Convenție.

15. Totodată, soluționarea plângerii are loc, potrivit art. 213 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu citarea inculpatului, fiindu-i asigurate acestuia aceleași garanții procesuale.

16. Referitor la pretinsa încălcare prin textul criticat a principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, Curtea reține că, potrivit art. 213 și, respectiv, art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului de dispunere și de prelungire a măsurii controlului judiciar, inculpatul poate formula plângere la judecătorul de drepturi și libertăți, conform art. 213 din Codul de procedură penală și, respectiv art. 215¹ alin. (5) din același cod.

17. Conform art. 213 alin. (6¹) din Codul de procedură penală, încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea astfel formulată este definitivă. Dispoziția legală de la alin. (6¹) anterior menționată a fost introdusă în cuprinsul art. 213 din Codul de procedură penală prin prevederile art. II pct. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, aceasta reprezentând o transpunere în legislația procesual penală a celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015 referitoare la recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, vizând interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură

penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2016, prin care s-a statuat că încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă.

18. Prin Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015, anterior referită, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că denumirea marginală a art. 213 din Codul de procedură penală — „Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror” — este relevantă și corespunde conținutului articolului, în sensul că dispoziția este aplicabilă doar în situația în care măsura controlului judiciar este dispusă de procuror, iar utilizarea singularului indică faptul că, în acest caz, există o singură cale de atac. Chiar dacă se poate imputa legiuitorului o lipsă de rigurozitate în ceea ce privește terminologia folosită, în condițiile în care noțiunea de „cale de atac” este asociată, în general, cu instrumentul prin intermediul căruia se cenzurează o hotărâre judecătorească, și nu un act al organului de urmărire penală, voința acestuia a fost aceea de a sublinia, pe de o parte, natura juridică a plângerii, iar pe de altă parte, unicitatea acesteia drept cale de atac ce poate fi exercitată împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar. În altă ordine de idei, recunoașterea plângerii ca singura cale de atac ce poate fi exercitată într-o asemenea ipoteză este în consonanță cu întreaga filosofie a noului Cod de procedură penală, care a instituit principiul unicității căii ordinare de atac, inclusiv în cazul judecării fondului cauzei. Or, dacă în cazul judecării unei cauze pe fond, când se statuează asupra vinovăției unei persoane trimise în judecată, este recunoscută o singură cale ordinară de atac, legiuitorul nu putea avea o altă opțiune în materia măsurilor preventive. Mergând pe linia aceluiași raționament, particularizat, însă, în materia măsurilor preventive, este greu de acceptat ca, în cazul unor măsuri preventive mult mai intruzive dispuse de către judecătorul de drepturi și libertăți, cum sunt arestul la domiciliu sau arestarea preventivă, să existe o singură cale de atac, conform normei generale din art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală, în timp ce în cazul măsurii preventive a controlului judiciar dispuse prin ordonanță de către procuror, aceasta să poată face obiectul unei duble cenzuri — mai întâi plângerea formulată în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar apoi contestația formulată în condițiile

art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală. Modalitatea în care este reglementată măsura controlului judiciar în actuala legislație, în sensul existenței unei unice căi de atac împotriva luării ori prelungirii acesteia, nu contravine dispozițiilor Convenției. Posibilitatea de a ataca în fața unui judecător de drepturi și libertăți luarea sau prelungirea măsurii controlului judiciar dispuse de către procuror echivalează cu materializarea dreptului la un recurs efectiv în fața unei instanțe (în cazul nostru, în fața judecătorului de drepturi și libertăți), drept impus de dispozițiile art. 13 din Convenție.

19. Cu privire la asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că acesta este obligatoriu a fi asigurat în cauzele penale ce au ca obiect stabilirea vinovăției în materie penală. Or, soluționarea plângerii formulate împotriva ordonanței de dispunere sau de prelungire a măsurii controlului judiciar nu presupune punerea în discuție a vinovăției inculpatului, motiv pentru care caracterul definitiv al încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care acesta soluționează plângerea formulată conform art. 213 și, respectiv, art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală nu este de natură a încălca dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia Curții Constituționale nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, paragraful 21, și Decizia Curții Constituționale nr. 294 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 17 iunie 2015).

20. Având în vedere argumentele mai sus invocate, Curtea constată că textul criticat nu contravine nici prevederilor constituționale referitoare la folosirea căilor de atac. Cu privire la acestea, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că art. 129 din Constituție nu obligă la asigurarea tuturor căilor de atac prevăzute de lege în toate categoriile de cauze, precum și faptul că reglementarea acestora este de competența exclusivă a legiuitorului, acesta fiind sensul normei constituționale analizate care face referire la „condițiile legii”, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege” (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia Curții Constituționale nr. 58 din 24 februarie 2015, paragraful 19).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioachim Nicolae Făt în Dosarul nr. 745/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Sublista B „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu în regim de compensare 50% din prețul de referință” se modifică și se completează după cum urmează:

a) Pozițiile 224, 227 și 232 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„224.	Combinații (Beclometasonum + Formoterolum)	R03AK08
...		
227.	Combinații (Indacaterolum + Glicopirionium)**	R03AL04
...		
232.	Ingenoli Mebutas**	D06BX02”

b) După poziția 234 se introduc două noi poziții, pozițiile 235 și 236, cu următorul cuprins:

„235.	Formoterolum**	R03AC13
236.	Combinații (Tiotropium+Olodaterolum)**	R03AL06”

2. La sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C1 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu al unor grupe de boli în regim de compensare 100% din prețul de referință” se modifică și se completează după cum urmează:

a) La punctul G4 „Hepatite cronice de etiologie virală B, C și D”, poziția 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13.	Tenofovirum disoproxil**1	J05AF07”
------	---------------------------	----------

b) La punctul G29 „Boala Gaucher”, după poziția 2 se introduce o nouă poziție, poziția 3, cu următorul cuprins:

„3.	Velaglucerase alfa**1	A16AB10”
-----	-----------------------	----------

c) La punctul G31e „Artrita juvenilă”, după poziția 4 se introduce o nouă poziție, poziția 5, cu următorul cuprins:

„5.	Golimumab**1	L04AB06”
-----	--------------	----------

3. La sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc” se modifică și se completează după cum urmează:

a) La punctul „P1: Programul național de boli transmisibile”, subpunctul „A. Subprogramul de tratament și monitorizare a persoanelor cu infecție HIV/SIDA și tratamentul postexpunere. Medicație specifică antiretrovirală”, poziția 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15.	Tenofovirum disoproxil**1	J05AF07”
------	---------------------------	----------

b) La punctul „P3: Programul național de oncologie”, pozițiile 8, 18, 25, 26 și 67 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„8.	Temozolomidum	L01AX03
...		
18.	Gemcitabinum	L01BC05
...		
25.	Paclitaxelum	L01CD01
26.	Docetaxelum	L01CD02
...		
67.	Filgrastimum (G-CSF)	L03AA02”

c) La punctul „P3: Programul național de oncologie”, după poziția 104 se introduc patru noi poziții, pozițiile 105—108, cu următorul cuprins:

„105.	Obinutuzumab**1	L01XC15
106.	Gefitinibum**1Ω	L01XE02
107.	Enzalutamidum**Ω	L02BB04
108.	Ponatinibum**1	L01XE24”

d) La punctul „P5: Programul național de diabet zaharat. Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu diabet zaharat”, după poziția 38 se introduce o nouă poziție, poziția 39, cu următorul cuprins:

„39.	Combinatii (Vildagliptinum + Metforminum)**	A10BD08”
------	---	----------

e) La punctul „P6: Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, subpunctul „P6.17: Purpura trombocitopenică imună cronică la adulții splenectomizați și nesplenectomizați”, după poziția 1 se introduce o nouă poziție, poziția 2, cu următorul cuprins:

„2.	Eltrombopag**1Ω	B02BX05”
-----	-----------------	----------

f) La punctul „P6: Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, subpunctul „P6.20”, după poziția 1 se introduce o nouă poziție, poziția 2, cu următorul cuprins:

„2.	Nintedanibum**1	L01XE31”
-----	-----------------	----------

g) La punctul „P6: Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, după subpunctul „P6.20” se introduc două noi subpuncte, subpunctele „P6.21: Distrofia musculară Duchenne” și „P6.22: Angioedem ereditar”, cu următorul cuprins:

1.	Ataluren**1	M09AX03
----	-------------	---------

P6.22 Angioedem ereditar

1.	Icatibantum**1	B06AC02”
----	----------------	----------

4. La sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C3 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază copiii până la 18 ani, tinerii de la 18 la 26 de ani dacă sunt elevi, ucenici sau studenți, dacă nu realizează venituri, precum și gravide și lehuze, în tratamentul ambulatoriu în regim de compensare 100% din prețul de referință”, poziția 124 se modifică și va avea următorul cuprins:

„124.	Combinatii (Betamethasonum + Tetryzolinum)	R01ADN1”
-------	--	----------

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 martie 2017.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog
p. Ministrul finanțelor publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 9 februarie 2017.
Nr. 49.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 43/2017 privind aprobarea, modificarea, încetarea valabilității prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România și a prețurilor de referință generice ale acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 1.003 din 8 februarie 2017 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale,

ținând cont de prevederile art. II din Hotărârea Guvernului nr. 845/2016 pentru modificarea Metodologiei privind modul de calcul și procedura de avizare și aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 800/2016,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 800/2016 pentru aprobarea Metodologiei privind modul de calcul și procedura de avizare și aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România, cu modificările ulterioare, și al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 43/2017 privind aprobarea, modificarea, încetarea valabilității prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România și a prețurilor de referință generice ale acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 6 februarie 2017, se completează după cum urmează:

— După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Prețurile prevăzute în prezentul ordin sunt prețuri maxime ale medicamentelor cuprinse în Catalogul național al

prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, așa cum este definit la art. 2 alin. (1) lit. b) din Metodologia privind modul de calcul și procedura de avizare și aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 800/2016, cu modificările ulterioare, și se aplică în condițiile art. 31 din Metodologia aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 800/2016, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 8 februarie 2017.
Nr. 102.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

